

Laidiens: 25.11.2005., Nr. 189

Ministru kabineta noteikumi Nr.873

Rīgā 2005.gada 22.novembrī (prot. Nr.68 3.§)

Noteikumi par mobilizācijas pieprasījumiem

*Izdoti saskaņā ar Mobilizācijas likuma 9.panta 11.punktu,
11.panta otro un trešo daļu un 12.panta otro daļu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

1.1. mobilizācijas pieprasījumu plānošanas kārtību;

1.2. mobilizācijas pieprasījumā noteiktā uzdevuma izpildes un izpildes kontroles kārtību;

1.3. sakarā ar mobilizācijas pieprasījuma izpildi radušos izdevumu un zaudējumu aprēķināšanas, kā arī atlīdzības izmaksas kārtību;

1.4. kārtību, kādā nodrošināma mobilizācijas pieprasījumu noteikšanas likumība;

1.5. mobilizācijas pieprasījumu dokumentu veidlapu paraugus (1., 2. un 3.pielikums).

2. Mobilizācijas pieprasījumus plāno, lai valsts apdraudējuma gadījumā nodrošinātu:

2.1. Nacionālos bruņotos spēkus ar materiāltehniskajiem līdzekļiem un pakalpojumiem, kas nepieciešami, pildot valsts militārās aizsardzības uzdevumus un sniedzot atbalstu civilajai aizsardzībai;

2.2. mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu mobilizāciju un formējumu darbību ar nepieciešamajiem materiāltehniskajiem līdzekļiem un pakalpojumiem.

3. Mobilizācijas pieprasījumus plāno, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku mobilizācijas plānu, Valsts civilās aizsardzības plānu, Valsts katastrofu medicīnas plānu, pašvaldību administratīvās teritorijas civilās aizsardzības pasākumu un katastrofu medicīnas plāniem.

4. Ir šādi mobilizācijas pieprasījumu veidi:

4.1. mobilizācijas pieprasījumi, kas dod uzdevumu Latvijas Republikā reģistrētām juridiskām personām (turpmāk — juridiskas personas):

4.1.1. pēc mobilizācijas izsludināšanas ražot noteikta veida preces Nacionālo bruņoto spēku un mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu vajadzībām, kā arī pirmās nepieciešamības preces;

4.1.2. pēc mobilizācijas izsludināšanas sniegt noteikta veida pakalpojumus Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem un mobilizējamiem civilās aizsardzības formējumiem;

4.2. mobilizācijas pieprasījumi, kas uzliek par pienākumu juridiskām personām un iedzīvotājiem pēc mobilizācijas izsludināšanas nodot Nacionālo bruņoto spēku un mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu turējumā mobilizācijas pieprasījumā noteikto īpašumu;

4.3. mobilizācijas pieprasījumi, kas uzdod ministriju padotībā esošajām iestādēm, komercsabiedrībām un pašvaldībām veidot mobilizējamās civilās aizsardzības formējumus.

5. Mobilizācijas pieprasījumus par noteikta veida preču ražošanu plāno, ja nav izveidotas šo preču valsts materiālās rezerves un Nacionālo bruņoto spēku mobilizācijas rezerves, kā arī nav noslēgti līgumi par šo preču atliktajām piegādēm.

6. Mobilizācijas pieprasījumus par noteikta veida pakalpojumu sniegšanu Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem un mobilizējamiem civilās aizsardzības formējumiem plāno, ja nav iespējams vai nav ekonomiski lietderīgi veidot un pastāvīgi uzturēt Nacionālajos bruņotajos spēkos un valsts civilās aizsardzības sistēmā struktūras nepieciešamo pakalpojumu sniegšanai valsts apdraudējuma gadījumā.

7. Mobilizācijas pieprasījumus par mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu izveidi plāno, ja tiek konstatēts, ka esošie dienesti ar to rīcībā esošiem resursiem valsts apdraudējuma gadījumā nespēj pilnā apjomā veikt glābšanas un seku likvidēšanas neatliekamos pasākumus.

8. Mobilizācijas pieprasījumus par īpašuma nodošanu Nacionālo bruņoto spēku un mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu turējumā plāno tikai tādā gadījumā, ja nav iespējams slēgt līgumu par īpašuma izmantošanu, īpašumu nopirkt, uzturēt īpašumu valsts materiālajās rezervēs un Nacionālo bruņoto spēku rezervēs.

9. Mobilizācijas pieprasījumus plāno ministrijas, to padotībā esošās institūcijas, pašvaldības, kā arī komercsabiedrības, kurās 51 % un vairāk kapitāldaļu pieder valstij (turpmāk — mobilizācijas pieprasījumu plānotāji), atbilstoši šo noteikumu 3.punktā minētajiem plāniem.

10. Mobilizācijas pieprasījumus juridiskām un fiziskām personām iesniedz mobilizācijas plānošanas un sagatavošanas posmā.

11. Mobilizācijas pieprasījumu noteikšanas likumību nodrošina mobilizācijas pieprasījumu plānotāji šādā kārtībā:

11.1. pārbauda, vai mobilizācijas pieprasījums noteikts Latvijas Republikā reģistrētai juridiskai personai;

11.2. nosaka, vai juridiskās personas darbības profils vai iespējamā pārprofilēšana nodrošina iespēju izpildīt mobilizācijas pieprasījumā noteikto;

11.3. pārbauda, vai mobilizācijas pieprasījums noteikts atbilstoši šo noteikumu 3.punktā minētajiem plāniem.

II. Mobilizācijas pieprasījumu plānošanas kārtība

12. Mobilizācijas pieprasījumus plāno šādā kārtībā:

12.1. nosaka nepieciešamo mobilizācijas resursu apjomu:

12.1.1. Nacionālo bruņoto spēku mobilizācijai;

12.1.2. mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu mobilizācijai;

12.2. izvērtē esošos mobilizācijas resursus.

13. Attiecībā uz preču ražošanu ir šādu veidu mobilizācijas pieprasījumi:

13.1. par pirmās nepieciešamības preču ražošanu;

13.2. par militāra rakstura preču ražošanu;

13.3. par civilās aizsardzības ekipējuma un speciālā aprīkojuma ražošanu;

13.4. par pārtikas preču ražošanu;

13.5. par medikamentu, medicīnisko materiālu, medicīnisko ierīču, individuālo aizsardzības līdzekļu un materiāltehniskā nodrošinājuma ražošanu medicīniskām vajadzībām.

14. Mobilizācijas pieprasījumus par pārtikas un pirmās nepieciešamības rūpniecības preču, medikamentu, medicīnisko materiālu, medicīnisko ierīču, individuālo aizsardzības līdzekļu un materiāltehniskā nodrošinājuma ražošanu medicīniskām vajadzībām izstrādā par attiecīgo nozari atbildīgā ministrija.

15. Mobilizācijas pieprasījumus par militāra rakstura preču ražošanu:

15.1. plāno, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku mobilizācijas plānā noteikto par Nacionālo bruņoto spēku nodrošinājumu valsts apdraudējuma situācijās;

15.2. izstrādā Nacionālo bruņoto spēku štābs;

15.3. pārbauda Aizsardzības ministrija, nosakot mobilizācijas pieprasījumu atbilstību Nacionālo bruņoto spēku mobilizācijas plānam, un nosūta par attiecīgo nozari atbildīgajai ministrijai.

16. Mobilizācijas pieprasījumus par civilās aizsardzības ekipējuma un speciālā aprīkojuma ražošanu:

16.1. plāno, pamatojoties uz ministriju apstiprinātajām mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu materiāltehniskā nodrošinājuma normām;

16.2. izstrādā ministriju padotībā esošās iestādes un komercsabiedrības, kurām uzdots veidot mobilizējamās civilās aizsardzības formējumus, un nosūta mobilizācijas pieprasījumus par attiecīgo nozari atbildīgajai ministrijai un izpildītājiem.

17. Attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu ir šādu veidu mobilizācijas pieprasījumi:

17.1. par neatliekamo medicīnisko palīdzību un ārstniecību;

17.2. par pretepidēmijas pasākumiem;

17.3. par transportu un elektroniskajiem sakariem;

17.4. par valsts civilās aizsardzības mobilizējamo formējumu personāla sadzīves apstākļu un formējumu darbības nodrošināšanu;

17.5. par Nacionālo bruņoto spēku personāla sadzīves apstākļu un vienību darbības nodrošināšanu;

17.6. par būvniecības un citu inženiertehnisko darbu izpildi.

18. Mobilizācijas pieprasījumus par noteikta veida preču ražošanu un pakalpojumu sniegšanu var noteikt tikai tādai juridiskai personai, kuras darbības profils vai iespējamā darbības pārprofilēšana ļauj izpildīt mobilizācijas pieprasījumā noteikto uzdevumu.

19. Mobilizācijas pieprasījumus par mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu izveidi:

19.1. plāno, ņemot vērā ministriju sagatavoto apdraudējumu prognozi, pamatojoties uz Valsts civilās aizsardzības plānu, pašvaldību administratīvās teritorijas civilās aizsardzības pasākumu un objektu civilās aizsardzības pasākumu plāniem;

19.2. nosaka par attiecīgo nozari atbildīgā ministrija, saskaņojot formējumu skaitu ar Iekšlietu ministriju.

20. Mobilizācijas pieprasījumu izpildi nodrošina ministriju padotībā esošās iestādes, komercsabiedrības un pašvaldības, kurām noteikti mobilizācijas pieprasījumi par mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu izveidi.

21. Pēc mobilizācijas izsludināšanas Nacionālie bruņotie spēki un mobilizējamie civilās aizsardzības formējumi var pārņemt turējumā jebkuru īpašumu, izņemot:

21.1. uzņēmumu līdzekļus un ierīces, kas paredzēti Nacionālo bruņoto spēku, valsts civilās aizsardzības, Valsts policijas, Drošības policijas, Satversmes aizsardzības biroja, Militārās izlūkošanas un drošības dienesta, Valsts robežsardzes, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta un ārstniecības iestāžu, to skaitā neatliekamās medicīniskās palīdzības iestāžu un citu Veselības ministrijas padotībā esošo valsts pārvaldes iestāžu un kapitālsabiedrību, kurās Veselības ministrija ir kapitāla daļu turētāja, uzdevumu izpildes nodrošināšanai;

21.2. uzņēmumu līdzekļus un ierīces, kas paredzēti mobilizācijas pieprasījumos noteikta veida preču ražošanai un pakalpojumu sniegšanai;

21.3. ārvalstu juridisku un fizisku personu transportlīdzekļus, kamēr šie transportlīdzekļi nav reģistrēti Latvijas Republikā.

22. Mobilizācijas pieprasījumus par īpašuma pārņemšanu Nacionālo bruņoto spēku turējumā pēc mobilizācijas izsludināšanas:

22.1. plāno, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku mobilizācijas plānu;

22.2. izstrādā Nacionālo bruņoto spēku štābs.

23. Aizsardzības ministrija pārbauda, vai mobilizācijas pieprasījumi par īpašuma pārņemšanu Nacionālo bruņoto spēku turējumā pēc mobilizācijas izsludināšanas ir pamatoti.

24. Mobilizācijas pieprasījumus par īpašuma pārņemšanu mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu turējumā mobilizācijas izsludināšanas gadījumā:

24.1. plāno, pamatojoties uz mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu mobilizācijas plāniem;

24.2. izstrādā attiecīgās iestādes, pašvaldības, kā arī komercsabiedrības, kurās 51% un vairāk kapitāldaļu pieder valstij, ja tām uzdots veidot mobilizējamās civilās aizsardzības formējumus.

25. Ministrija vai pašvaldība, kura noteikusi mobilizācijas pieprasījumu, pārbauda, vai mobilizācijas pieprasījumi par īpašuma pārņemšanu mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu turējumā pēc mobilizācijas izsludināšanas ir pamatoti.

26. Mobilizācijas pieprasījumus paraksta:

26.1. Nacionālo bruņoto spēku štāba priekšnieks — mobilizācijas pieprasījumus par militāra rakstura preču ražošanu, noteikta veida pakalpojumu sniegšanu un īpašuma nodošanu Nacionālo bruņoto spēku vienību turējumā;

26.2. mobilizācijas struktūrvienību vadītāji vai attiecīgā ministra pilnvarota persona, ministriju pakļautībā esošo iestāžu vadītāji, pašvaldību vadītāji, kā arī tādu komercsabiedrību vadītāji, kurās 51% un vairāk kapitāldaļu pieder valstij, — mobilizācijas pieprasījumus par mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu veidošanu, noteikta veida preču ražošanu un pakalpojumu sniegšanu mobilizējamiem civilās aizsardzības formējumiem un īpašuma nodošanu mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu turējumā.

27. Mobilizācijas pieprasījumus 30 dienu laikā pēc to izstrādes saskaņo ar ministriju, kura atbildīga par attiecīgo nozari.

28. Ja ir vairāki mobilizācijas pieprasījumi par viena uzdevuma izpildi, par attiecīgo nozari atbildīgā ministrija 21 dienas laikā pēc mobilizācijas pieprasījumu saņemšanas rīko starpministriju sanākumi mobilizācijas pieprasījumu saskaņošanai. Ieinteresētās institūcijas sanāksmē vienojas par prioritātēm noteikto mobilizācijas pieprasījumu izpildē.

III. Mobilizācijas pieprasījumu izpildes un izpildes kontroles kārtība

29. Saņemot mobilizācijas pieprasījumu par noteikta veida preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu, juridiskas personas: